

[Ole Bjørn Kraft.]

ogsaa udøve sin Indflydelse paa det aktive Forsvars Omraade. Naar man har erkendt, at Luftvaabenet vil blive bragt til Anvendelse, og gennemfører Foranstaltninger af denne Karakter, vil det fremtidig være meget vanskeligt at begrunde, hvorfor man ikke ogsaa paa det aktive Luftforsvars Omraade vil tage Konsekvenserne heraf, thi det er dog muligt, at det aktive Luftforsvar i endnu højere Grad end det passive vil kunne yde virkelig effektiv Beskyttelse over for Civilbefolkningen. Men ved den nugældende Hærorrdning har man som bekendt set fuldstændig bort fra denne Side af Sagen, idet man har udtrykt Haabet om, at det skulde lykkes at afslutte Overenskomster, der forhindrede Luftvaabenets Anvendelse. Dette Haab er nu bristet, og man bør, som man gør det paa dette Omraade, drage Konsekvenserne deraf paa alle de Omraader, der omfattes af disse Spørgsmaal.

Efter disse mere principielle Betragtninger vil jeg gerne sige et Par Ord om selve Lovforslaget. Vi hilser, som sagt, dets Fremlæggelse med Glæde, men vi maa betragte det som det første Skridt, en Forberedelse til en Undersøgelse af de Foranstaltninger, som vil vise sig nødvendige, thi der kan næppe være Tvivl om, at der er mange andre Foranstaltninger end de foreslaaede, som efterhaanden vil melde sig til Løsning. Det er endnu vanskeligt at overskue, og det er rimeligt som en Begyndelse at gaa til de Foranstaltninger, som her bliver foreslaaet, og som er de absolut nødvendige Forudsætninger for en senere Videreudvikling af Spørgsmaalet. Der rejser sig nemlig meget betydelige Problemer i Forbindelse med denne Sag. Indenrigsministeren har selv understreget det i sin Forelæggelsestale, da han omtalte bygningstekniske og byplanmæssige Spørgsmaal. Her vil den Udvikling, vi er inde i, ikke kunne undgaa at sætte sine Spor. Det er jo saa heldigt, at Byerne selv viser en lykkelig Tendens til den Spredning, som utvivlsomt vil være et af de bedste Midler mod Virkningerne af et Luftangreb. Hvor det er muligt, maa denne Tendens underbygges, og ligeledes bør, saaledes som Situationen ligger, Spørgsmaalet om de militære Etablissemeters Beliggenhed underkastes en nøjere Undersøgelse. Jeg kan ikke se rettere, end at det maa være en Konsekvens af de Ertaringer, man har gjort, de Anskuelser, man er naaet til, at hvor det er muligt, uden at Forsvarets Formaal lider Skade derved, og uden at det medfører alt for voldsomme Udgifter, bør man søge en Spredning ogsaa af de mili-

tære Etablissementer, en Fjernelse af dem saa vidt muligt fra de store Byer. Jeg skulde i øvrigt tro, at det ogsaa rent forsvarsmæssigt paa en Række Omraader vil være af stor Betydning for Etablissementerne selv.

Der er et andet Spørgsmaal, som jeg heller ikke kan betragte som afgjort ved dette Lovforslag, men som jeg mener maa underkastes en nærmere Prøvelse, en fortsat Undersøgelse. Det er Spørgsmaalet om Anlæg af bombesikre Rum, hvor Storbyernes Befolkning eventuelt kan søge Tilflugt. Der findes i Betænkningen, hvis væsentlige Betydning er det betydelige Materiale, som er blevet samlet, adskillige Betragtninger herom. Jeg tror, det er et af de Spørgsmaal, man maa arbejde videre med.

Forslaget henlægger den øverste Ledelse til Indenrigsministeren. Man har løst dette Spørgsmaal meget forskelligt i de forskellige Lande. Det danske Forslag følger det franske System, hvor det er Indenrigsministeren, der har det egentlige Ansvar. I Kommissionens Betænkning fremhæves det udtrykkeligt, at Observationstjenesten, Meldetjenesten, Varslingen og den betydningsfulde Mørkelægning af Landskaber og Byer skal varetages af de militære Myndigheder og altsaa staa under Forsvarsministerens Ledelse, saaledes at der maatte etableres et nøje Samarbejde mellem de to Ministerier, hvilket enhver ogsaa kan sige sig selv vil vise sig absolut nødvendigt. Det vil være en Forudsætning for, at Opgaven kan løses paa den Maade, den skal løses. I Forslaget udtrykkes dette ikke saa direkte som i Betænkningen, der staaar ikke noget om disse særlige militære Opgaver, men det fremgaar af § 1, at der er forudsat en Samvirken med andre Ministerier. Det vil maaske være muligt for Indenrigsministeren at udtale sig noget nærmere om dette Spørgsmaal, som vi tillægger nogen Betydning, thi det er jo af den allerstørste Betydning, at Opgaverne fordeles rigtigt, og at der finder det allertimeste Samarbejde Sted mellem alle de Faktorer, som skal løse denne Sag, saaledes at der ikke findes den ringeste Mulighed for, at noget af de mange Led, der er nødvendige, skal svigte i det afgørende Øjeblik; Ledelsen maa være i Orden, og Ansvaret maa være nøje fastlagt.

En stor Del af det Arbejde, der her skal udføres, vil jo komme til at hvile paa Frivilligheden, og jeg forstaaer det saaledes, selv om det ikke direkte siges, at det er Hensigten, at Dansk Luftværnsforening her skal overtage en meget betydelig, maaske Hoveddelen af dette Arbejde. Der